

Til § 11.

Ved de siden 1969 gennemførte begrænsninger i adgangen til at opdele beboelsesbygninger i ejerlejligheder har det stedse været således, at opdeling har kunnet ske efter de hidtil gældende regler, hvis ejeren havde bestilt opdeling hos landinspektør inden pågældende ændringsforslags fremsættelse i folketinget.

Det vil imidlertid være ønskeligt at få afsluttet verserende overgangssager af denne art, hvorfor det foreslås, at overgangsreglerne kun kan benyttes indtil udgangen af 1974, jfr. § 21, stk. 3.

Til § 12.

Til nr. 1.

Ved den foreslåede ændring tilvejebringes der hjemmel til i byer og bymæssige bebyggelser at pålægge ejere af ejendomme, der grænser til en *facadeløs* vej eller sti at foretage snerydning, glatføreforanstaltninger og renholdelse af fortov og sti ud for deres ejendom i de tilfælde, hvor den facadeløse vej eller sti er led i et samlet færdselssystem til udelukkende eller overvejende betjening af et udstykningsområde.

En bestemmelse af tilsvarende indhold blev efter forslag fra kommunernes landsforening gennemført ved den i 1971 vedtagne lov om grundejerbidrag til offentlige veje § 6, stk. 2, og ændringen foreslås i konsekvens heraf således, at princippet om overensstemmelse mellem forpligtelser efter vejbidragsloven og efter loven om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje i videst mulige omfang opretholdes.

Til nr. 2.

Ved en fejl er den først anførte lovbestemmelse ikke blevet ophævet tidligere.

Til § 13.

Til nr. 1, 2, 10, 11, 13 og 14.

Ved ændringsforslagene ændres den hidtidige klageadgang efter §§ 4, 50, 81 og 104, stk. 4, for så vidt angår kommunalbestyrelsernes administration af loven. Efter den nugældende ordning gælder der med hensyn til de kommunale afgørelser, som typisk påklages, en toinstansordning, således at amtsrådet er 1. klageinstans og ministeren for offentlige arbejder 2. klageinstans. Ved ændringerne, der er foreslået af ministeriet for offentlige arbejders gruppe vedrørende dobbeltadministration, afskaffes den „dobbelt“ klageadgang i relation til kommunale beslutninger efter vejloven. Amtsrådene udgår som klagemyndighed og ministeriet for offentlige arbejder er herefter eneste klagemyndighed.

Forslaget medfører en administrativ forenkling og en lettelse for den kommunale vejadministration. Ministeriet er i forvejen eneste klagemyndighed i forhold til de to andre vejbestyrelser, amtsrådene og vejdirektoratet.

Der bliver derfor kun i begrænset omfang tale om en meradministration i ministeriet, der desuden hidtil har udøvet en rådgivende virksomhed over for amtsrådene under disses behandling af kommunale klagesager, og i forvejen har fået kommunale klagesager forelagt som klagemyndighed i 2. instans.

I overensstemmelse med arbejdsgruppens forslag er der ved § 4, stk. 2, åbnet mulighed for at bemyndige amtsrådene til som sidste administrative myndighed at afgøre klager over nærmere angivne grupper af kommunale beslutninger. Der er herved særlig tænkt på områder, hvor der kun i begrænset omfang indgår spørgsmål om det lovmæssige grundlag for beslutningen, men i højere grad skønmæssige overvejelser af teknisk natur. Som typisk eksempel kan nævnes klager over kommunale byggeliniepålæg.

Da der har vist sig at være et behov for hjemmel for at se bort fra klagefristen i loven, er der ved forslagets nr. 1 (§ 4, stk. 3, sidste pkt.) foreslået en udtrykkelig bestemmelse herom.

Til nr. 3.

Ved ændringen tydeliggøres det, at reglen alene finder anvendelse ved nyanlæg og ombygning af veje, men ikke ved bestående veje, der er omhandlet i færdselslovens § 57, stk. 3.

Til nr. 4.

Ændringen, der er foreslået af arbejdsgruppen, medfører, at den gældende bestemmelse om, at anlæg og nedlæggelse af kommuneveje og optagelse af private fællesveje og almene veje som kommuneveje skal godkendes af amtsrådet, bortfalder.

Til nr. 5.

Arbejdsgruppen har anbefalet ophævelse af den gældende bestemmelse i § 23, stk. 2, hvorefter vejdirektoratet skal have lejlighed til at udtale sig om de under nr. 4 nævnte kommunale beslutninger for så vidt kommunevejen skærer eller har forbindelse med en hovedlandevej. Arbejdsgruppen har herved henvist til, at bestemmelserne i lovens § 70, stk. 2, og § 71, stk. 5, giver tilstrækkelig sikkerhed for, at vejdirektoratet får mulighed for at tilgodese eventuelle hovedlandevejshensyn.

Ministeriet er imidlertid af den opfattelse, at det er bedre stemmende med lovens øvrige bestemmelser, der foreskriver forudgående indhentelse af